

4519 28/2 23: 1. Beh. af F. t. L. om Ændr. i L. Nr. 489 af 12. September 1919 m. v. 4520

Kr., og der er en Nedgang paa 99,2 Mill. Kr., saa vil det sige, at der er sparet 33 pCt. paa Lønninger og Pensioner. Samtidig er Pristallet gaaet ned fra 264 til 198, altsaa en Nedgang med 25 pCt. Nedgangen i Udgifter til Lønninger er altsaa 33 pCt. medens Nedgangen i Pristallet kun er 25 pCt.

Med Hensyn til Tjenestemændenes Antal har Venstrepressen og den højtærede Trafikminister og i det hele taget flere af Venstres Talere rost sig af, at der er sparet saa mange Tjenestemænd. Der er efter Trafikministerens Opgivelse sparet over 5 000 Tjenestemænd, og af Venstrepressen, som jo plejer at se den Slags Ting med Forstørrelsesglas, har „København“ angivet Tallet til 8 000 à 10 000. Men man kan dog ikke blive ved paa den Måde, for hvis man hvert Aar sparer 10 000 Tjenestemænd, maa man i Løbet af ganske kort Tid komme ned til Nul, og saa vil det hele efter min ringe Mening gaa fuldstændig i Staa.

Det er, som sagt, en Besparelse paa henvend 100 Mill. aarlig. Det forekommer mig at være et smukt Resultat, saa der er ingen Grund til at udvise særlig stor Iver for at plukke Tjenestemændene yderligere for 11½ Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen talte om, at 220 Mill. Kr. set i Sammenligning med Statens Budget var en overordentlig stor Udgift. Ja, men de 220 Mill. Kr. til Lønninger skal jo ikke ses i Sammenligning med Statens Budget. De skal ses i Sammenligning med de forskellige Driftsbudgetter for Statsbaner, Postvæsen, Telegrafvæsen o. s. v. og ikke i Relation til Statens Budget, for saa kommer man til et fuldstændig villedende og forkert Resultat. Det ærede Medlem svømmede rundt i Tal i saa stor Udstrækning og med en saadan Hurtighed, at det var vanskeligt at følge med; men det ærede Medlems Hovedsynspunkt var dette, at Tjenestemændenes Lønninger fra 1914 til nu var forøget stærkt. Det er ganske rigtigt, men det var ogsaa nogle elendige Lønninger, man havde paa det Tidspunkt. Det ærede Medlem glemte at oplyse, at de Lønninger, der var tidligere, ikke var fastsat i 1914, men i 1908. Da vi fik Lønningsloven af 1919, var den Lønningslov, efter hvilken

Statens Tjenestemænd lønnedes, 11 Aar gammel, og alene fra Aaret 1908 til 1914 var der sket en Prisstigning paa godt og vel 20 pCt., og regner man til 1919, kommer man op til et betydeligt højere Tal.

Naar man skal behandle dette Spørgsmaal, skal man ogsaa se det under den Synsvinkel, hvorledes Tjenestemændene har været stillet under hele Krigsperioden; og da er det en Kendsgerning, som man ikke kommer udenom, at Tjenestemændene altid var dem, der kom sidst med, og de fik ikke under Krigen Ækvivalent for de Prisstigninger, der fandt Sted. Tjenestemændene kom temmelig sent med, først omkring Aaret 1917—18 fik de nogle Dyrtidstillæg af nævneværdig Betydning. Før den Tid var Dyrtidstillægene lig Nul, og under hele Krigen gav de ikke Ækvivalent for de Prisstigninger, der den Gang forelaa.

Naar man taler om Konjunkturtillæget, hører man ofte den Tale fremsat, at det er et Velstandstillæg. Det kunde man med nogen Grund sige, hvis Tjenestemandslønningerne var hevet saaledes, at de først og fremmest holdt Maal med Prisstigningerne — det, Tjenestemændene saa havde faaet ud deraf, kunde man med nogen Grund kalde et Velstandstillæg —, men saaledes er Forholdet ikke. Jeg skal nævne et Par ganske enkelte Eksempler. Jeg skal tage en Portør og en Assistent ved Statsbanerne og skal, for at gøre det saa kort som muligt, nævne deres Slutlønninger. En Portør i en Købstad havde tidligere i Slutløn 1 680 Kr. og har nu i Slutløn med Begyndelsesløn, Alderstillæg, Stedstillæg, Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg i alt 3 516 Kr. En Assistent havde efter Lønningsloven af 1908 2 790 Kr. og faar nu med alle Tillæg 4 986 Kr. Det er ikke en Gang, Konjunkturtillæget iberegnet, en Stigning, der svarer til Prisstigningerne paa de forskellige Levedsmidler eller til Pristallet. Skulde der være nogen Mening i Talen om Velstandstillæg, skulde det jo være den, at Velstandstillæget var givet, efter at Tjenestemændene havde faaet Godtgørelse for de stedfundne Prisstigninger, men saaledes er Forholdet ikke.

Det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen talte om Nedgangen for Industriens